

เมื่อสิ่งที่เห็น ไม่ใช่สิ่งที่เป็น (การสะท้อนของแสงและการเกิดภาพจากการสะท้อน)

- ภาพคู่อันเดียวกับโทรศัพท์ SMART PHONE
- กิจกรรม ชาร์จแบตเตอรี่ด้วยพลังงานแสงอาทิตย์
- แซร์โน่ชัวร์ อาจถูกปรับหรือกังจำก็งปรับได้

ISSN 0857-2801

0 09 77085 72803 0

ราคา 50 บาท

สารบัญ

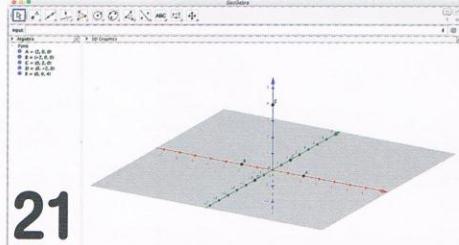
รอบรู้วิทย์

- 3 เมื่อสิ่งที่เห็น ไม่ใช่สิ่งที่เป็น (การสะท้อนของแสง และการเกิดภาพจากการสะท้อน)
- 8 กิจกรรม ชาาร์జแบตเตอรี่ด้วยพลังงานสะอาด
- 14 จุลชีววิทยาสำหรับนักเรียน
- 18 จุดประกายความคิด...กับนักบินอวกาศ องค์การนาซา

รอบรู้คณิต

- 21 การสร้างรูปร่องรอยคณิตสามมิติด้วยโปรแกรม GeoGebra
- 25 การใช้คำถ้าในการจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ แบบ 5. ขั้นตอน (5E Model of Instruction)
- 31 แนะนำตัวแบบเชิงคณิตศาสตร์ผ่านงานศึกษาเยื้าย
- 34 กราฟคู่อันดับกับโทรศัพท์ SMART PHONE

รอบรู้เทคโนโลยี

- 39 Cloud Color ทำไม่บางครั้งเราไม่เห็นเมฆ.. บางครั้งเห็นเป็นสีขาว..บางครั้งสีเทาดำ

การเรียนกระดับความคิด

- 43 แซร์ไนซ์ชาร์ฟ อาจถูกปรับหรือหักจำทั้งปรับได้

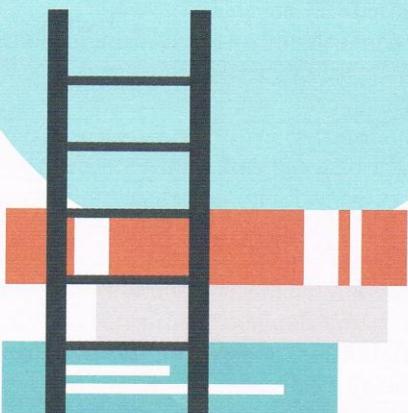

นานาสาระและข่าวสาร

- 46 Clyde Tombaugh กับการพบพลูโต
- 50 ค่ายต้นกล้าวิทย์คณิตการบินไทยครั้งที่ 4 เดอะมอลล์คิด เสริมการเรียนรู้วิทย์คณิตให้ยาวนานไทย...
- 53 เว็บช่วยสอน
- 54 10 ปีที่ผ่านไป...เทศบาลภูพยอมนร.วิทยาศาสตร์ เพื่อการเรียนรู้ ความรู้ความบันเทิง
- 56 ข่าว สสวท.
- 58 Quiz

การใช้คำダメในการจัดการเรียนรู้ วิทยาศาสตร์แบบ 5 ขั้นตอน (5E Model of Instruction)

คุณครูท่านใดเคยใช้คำダメเข้าสู่บทเรียนลักษณะนี้บ้าง

ครู : นักเรียนครับ น้องของพ่อเรียกว่าอะไร

นักเรียน : อา ค่ะ

ครู : แล้วในทางคณิตศาสตร์เมื่อบอก ลบ คูณ แล้วจะต้องมีอะไรอีก

นักเรียน : หาร ค่ะ

ครู : วันนี้เราจะเรียนเรื่องอาหารกันนะ

ตัวอย่างของการนำเข้าสู่บทเรียนดังกล่าว หลายท่านอาจเคยได้ยินได้ฟังมาบ้าง แต่เชื่อหรือไม่ว่ายังคงมีการใช้คำダメลักษณะนี้เพื่อนำเข้าสู่บทเรียนในการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ของไทยในปัจจุบัน

คำダメของครูนั้นสำคัญมากในการช่วยให้นักเรียนเข้าใจอย่างรวดเร็วและเรียนรู้ในทันท่วงที คำダメที่มีประสิทธิภาพ เช่น คำダメที่สามารถตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียนได้ยิ่งกับแนวคิดใหม่ ๆ และคำダメที่กระตุ้นให้เกิดความคิดที่ลึกซึ้งมากขึ้น มักไม่ค่อยพูดในห้องเรียนวิทยาศาสตร์ เนื่องจากครูวิทยาศาสตร์ส่วนใหญ่มักใช้คำダメระดับต่ำ เช่น คำダメแบบให้เติมคำในช่องว่าง ถามแบบกบกบทันทัน ไม่ทันตั้งตัว ซึ่งจะถูกมองว่าเป็นการเน้นย้ำให้ได้คำตอบที่ถูกมากกว่าที่จะถูกมองว่าเป็นการช่วยให้นักเรียนเข้าใจในมโนทัศน์นั้น ๆ

การถามคำダメที่ถูกต้องเป็นหัวใจสำคัญของวิทยาศาสตร์ เช่นเดียวกับหัวใจสำคัญของการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์คือ การสืบเสาะหาความรู้ (Inquiry) ครูวิทยาศาสตร์ที่สอนด้วยวิธีสืบเสาะมักถามคำダメที่มุ่งเน้นไปยังการตรวจสอบหาความจริง การตรวจสอบความรู้เดิม และการกระตุ้นให้เกิดการแสดงออกทางความคิด เป็นสิ่งสำคัญของการสังเกตเป็นการสร้างคำอธิบาย ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ และพัฒนาความเข้าใจของผู้เรียน

การใช้คำนวณ: เครื่องมือจำเป็นสำหรับครุวิทยาศาสตร์

คำนวณเป็นเครื่องมือจำเป็นสำหรับครุวิทยาศาสตร์ ครุวิทยาศาสตร์ใช้คำนวณในหลายด้านประஸ์ค เช่น เพื่อจัดการขั้นเรียน เพื่อลดความเพิกเฉยและเรื่อยขาของนักเรียน ลดพฤติกรรมที่ดูสับสนนุ่นวาย เพื่อเริ่มต้นการสืบเสาะหาความรู้ เพื่อแนะนำนักเรียนในการจัดระบบห้องน้ำ และเพื่อระบุตัวน้ำที่ใช้ในห้องน้ำ ให้นักเรียนแสดงแนวคิดหรือความรู้ที่มีให้ผู้อื่นได้รับรู้

คำนวณของครุเป็นที่ยอมรับกันอย่างกว้างขวางว่ามีส่วนสำคัญมากในการช่วยให้นักเรียนเข้าใจอย่างลึกซึ้งและเรียนรู้ มนโนทัศน์ที่สำคัญทางวิทยาศาสตร์ อย่างไรก็ตาม ผลจาก การที่นักวิจัยได้สังเกตพฤติกรรม การถามคำถามของครุ ในห้องเรียน พบว่า นักไม่เกิดการถามคำถามที่มีประสิทธิภาพ ครุต้องเรียนรู้ลำดับขั้นตอนของการถามและถามอย่างมี ลำดับขั้นตอน (Weiss and Pasley, 2004)

การถามอย่างมีลำดับขั้นตอนจะเกี่ยวข้องกับ การเลือกและการใช้ชนิดของคำนวณที่เฉพาะเจาะจง และถามได้เหมาะสมกับสถานการณ์ การถามคำถามที่เฉพาะเจาะจง เช่น การถามคำนวณปัจย์ปิดและคำนวณปัจย์เปิด ซึ่งการถามคำนวณที่เฉพาะเจาะจงเปรียบได้กับ เครื่องมือที่ซ่างไม่ใช้ เครื่องมือซ่าง แต่ละชนิดมีหน้าที่ เฉพาะอย่าง ซ่างไม่ใช้เครื่องมือที่หลอกหลอนในการตอบ ตะปุ ตัดแผ่นกระดาษ หรือตัดไม้ออกเป็นท่อน ๆ ซ่างไม้มืออาชีพจะวางแผนล่วงหน้าโดยการจัดเก็บเครื่องมือไว้ใน กล่องเครื่องมืออย่างเป็นระเบียบและเลือกเครื่องมือแต่ละ อย่างมาใช้อย่างมีระบบด้วยความชำนาญ เช่นเดียวกับ ครุมืออาชีพที่จำเป็นต้องมีคำนวณที่เฉพาะสำหรับงานด้าน การศึกษาแต่ละอย่าง เช่น การกำหนดระดับขั้นของกรด ในการสืบเสาะหาความรู้ การกระตุ้นให้เกิดการแลกเปลี่ยน เรียนรู้ในชั้นเรียน การกระตุ้นการคิดอย่างลึกซึ้ง และ การสร้างคำอธิบายอย่างมีความหมายเพื่อเข้าใจอย่าง หลักฐานจากการสำรวจตรวจสอบ กับสิ่งที่เป็นความรู้ดินของ นักเรียน ครุกับซ่างไม้มืออาชีพความคล้ายคลึงกันเนื่องจากต้องรู้ ว่าควรจะใช้เครื่องมือชนิดใด เวลาใด และใช้อย่างไร

คำนวณปัจย์ปิด (Close - ended Question) และ คำนวณปัจย์เปิด (Open - ended Question)

เครื่องมือที่สำคัญอย่างหนึ่งในกล่องคำนวณ คือ ทักษะที่ทำให้รู้ว่าเวลาใดที่ควรจะถามคำนวณปัจย์ปิด และ เวลาใดที่ควรจะถามคำนวณปัจย์เปิด ตลอดจนควรถามอย่างไร คำนวณทั้งสองประเภทนี้มีส่วนสำคัญในการประเมินความรู้ เดิมและส่งเสริมการเรียนรู้ใหม่ แต่ใช้ในแนวทางที่แตกต่างกัน คำนวณปัจย์ปิดมีค่าตอบที่ถูกต้องเดียวในขณะที่ คำนวณปัจย์เปิดมีค่าตอบถูกต้องหลาย

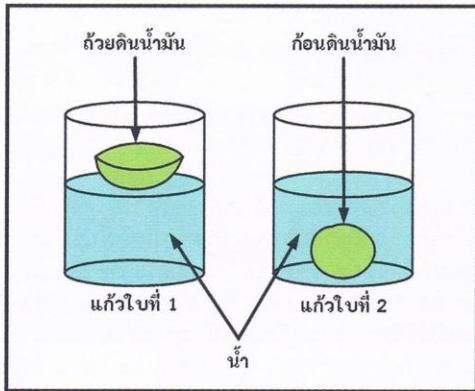
คำนวณปัจย์ปิดต้องการให้นักเรียนคิดแบบ convergent หมายความว่า ต้องใช้ข้อมูลจากหลายแหล่ง เพื่อหาคำตอบที่ถูกต้องหรือเพื่อแก้ปัญหา เช่น การมุงเน้นไปที่ความจริงเดียว หรือการให้นักเรียนที่เฉพาะเจาะจงของคำ การตอบคำนวณปัจย์ปิดของนักเรียนจะช่วยประเมินความรู้ ความจำของพวากษาให้ชัดเจนได้ คำนวณปัจย์เปิดต้องการให้นักเรียนคิดแบบ divergent หมายความว่าให้คิดกว้าง ตามลำดับของความเป็นไปได้

ในทางตรงข้าม คำนวณปัจย์เปิดจะช่วยกระตุ้นให้ นักเรียนมีการอภิปรายเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ คำนวณปัจย์ เปิดต้องการให้นักเรียนมีสัดส่วนของโครงสร้างทางปัญญา ที่กว้างหรือให้คิดแบบ divergent หมายความว่าให้คิดกว้าง ตามลำดับของความเป็นไปได้

ในห้องเรียนตามปกติเกือบทุกวิชา คำนวณส่วนใหญ่ ของครุจะเป็นคำนวณปัจย์ปิดที่ถามข้อเท็จจริง หรือถาม เพื่อให้นักเรียนคิดแบบ convergent มีงานวิจัยพบว่า เปอร์เซ็นต์ของการถามคำนวณปัจย์เปิดที่เพิ่มขึ้นเทียง เล็กน้อยจะเพิ่มการคิดแบบ divergent ซึ่งนักเรียนส่วนมาก จะตอบด้วยการคิดโดยตัวของตัวเอง แล้วแสดงออกซึ่ง การคิดระดับสูง นอกจากนี้ คำตอบดังกล่าวจะนำไปสู่ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างนักเรียนด้วยกันอีกด้วย (Carin and Sund, 1978)

ตัวอย่างคำนวณปัจย์ปิดและปัจย์เปิดพร้อมจุดประสงค์ ในการสอนที่จะนำไปสู่ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้

ครุคนหนึ่งสามารถทดลองให้นักเรียนดูด้วยการ บันทึกน้ำหนักขวดเดียววันและมวลเท่ากัน จำนวน 2 ก้อน เป็นรูปทรงต่างกัน โดยก้อนที่ 1 บันเป็นรูปถ้วย และก้อนที่ 2 บันเป็นรูปถ้วย จากนั้นนำใบวงบันผืนน้ำในแก้วใบที่ 1 และใบที่ 2 ตามลำดับ ได้ผลดังภาพ

จากการทดลองครูสามารถคิดตาม plainly ปิดและ plainly เปิดได้ดังนี้

คำตาม plainly ปิด	จุดประสงค์ในการตาม
1. วัตถุที่อยู่ในแก้วคืออะไร	เพื่อให้สังเกต
2. วัตถุที่อยู่ในแก้วสืออะไร	เพื่อให้สังเกต
3. นักเรียนเคยเห็นวัตถุที่อยู่ในแก้วมาก่อนหรือไม่	เพื่อระลึกความจำ

คำตาม plainly เปิด	จุดประสงค์ในการตาม
1. นักเรียนสังเกตเห็นอะไร ในแก้วบ้าง	เพื่อให้สังเกต
2. แก้ว 2 ใบ น้ำเหมือนหรือต่างกันอย่างไร	เพื่อให้เปรียบเทียบ
3. เพราะเหตุใดจึงปั๊มน้ำมันเป็นรูปทรงแตกต่างกัน	เพื่อให้กำหนดปัญหา
4. มีหลักการทางวิทยาศาสตร์ใดเกี่ยวข้องบ้าง	เพื่อให้อธิบาย
5. นักเรียนคิดว่า เพราะเหตุใด din น้ำมันในแก้วใบที่ 1 จึงลอยได้ ทั้ง ๆ ที่ปกติ din น้ำมันจะจมนำ	เพื่อให้อธิบาย

คำถามที่จะนำไปสู่การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการจัดการเรียนรู้แบบ 5 ขั้นตอน (5E Model of Instruction)

การจัดการเรียนรู้แบบ 5 ขั้นตอน ซึ่งประกอบด้วย ขั้นสร้างความสนใจ (Engagement) ขั้นสำรวจและค้นหา (Exploration) ขั้นสร้างคำอธิบาย (Explanation) ขั้นขยายความรู้ (Elaboration) และ ขั้นประเมินการเรียนรู้ (Evaluation) นั้น แต่ละขั้นก็จะมีคำถามเข้าไปเกี่ยวข้อง สำหรับบุคคลประสงค์ของการใช้คำถามในแต่ละขั้นของ การจัดการเรียนรู้แบบ 5 ขั้นตอน มีดังต่อไปนี้

1. ขั้นสร้างความสนใจ (Engagement) ใช้คำถามเพื่อจุดประสงค์ ดังนี้

1.1 กระตุ้นและสร้างแรงจูงใจในการเรียนเนื้อหาที่ครูกำลังจะสอน

1.2 ตรวจสอบความรู้เดิม (Prior Knowledge) ของนักเรียน

1.3 ฝึกหัดการสื่อสารความรู้

2. ขั้นสำรวจและค้นหา (Exploration) ใช้คำถามเพื่อจุดประสงค์ ดังนี้

2.1 ให้นักเรียนสังเกต ทดลอง และเก็บรวบรวมข้อมูล

2.2 ให้นักเรียนมีการแสดงข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวม

2.3 ให้นักเรียนเชื่อมโยงข้อมูลและเลือกรูปแบบการนำเสนอข้อมูล

3. ขั้นสร้างคำอธิบาย (Explanation) ใช้คำถามเพื่อจุดประสงค์ ดังนี้

3.1 ใช้กฎ หลักการ และทฤษฎีทางวิทยาศาสตร์มาอธิบายปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นจากขั้นสำรวจและค้นหา

3.2 กระตุ้นให้นักเรียนเชื่อมโยงหลักฐานที่เก็บรวบรวมได้กับความรู้เดิม

3.3 เตรียมนักเรียนให้พร้อมสำหรับความรู้ใหม่ที่กำลังจะได้รับ

3.4 แนะนำแนวทางให้นักเรียนเชื่อมโยงความรู้เดิม กับความรู้ใหม่ เพื่อให้เกิดการสร้างความรู้ด้วยตนเอง (Construct)

4. ขั้นขยายความรู้ (Elaboration) ใช้คำถามเพื่อให้นักเรียนประยุกต์ความรู้ใหม่กับสถานการณ์ใหม่ซึ่งแตกต่างไปจากเดิม

5. ขั้นประเมินการเรียนรู้ (Evaluation) ใช้คำถามเพื่อประเมินนักเรียนด้านความรู้ ทักษะกระบวนการ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ รวมทั้งเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนให้ข้อมูลป้อนกลับ เกี่ยวกับการสอนของครู

28

ตัวอย่างคำานวณที่จะนำไปสู่การแลกเปลี่ยนเรียนรู้
ในการจัดการเรียนรู้แบบ 5 ขั้นตอน

ในที่นี้ยกตัวอย่างคำานวณที่ใช้ในแต่ละขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้แบบ 5 ขั้นตอน เรื่อง เราจะมีวิธีตรวจสอบไขมันได้อย่างไร และ เรื่อง หลอดดูดน้ำทำงานอย่างไร เพื่อเป็นแนวทางสำหรับครู ดังนี้

เราจะมีวิธีตรวจสอบไขมันได้อย่างไร
วัสดุอุปกรณ์

1. จานกระดาษ
2. น้ำ
3. เนย
4. น้ำมันพืช
5. อาหารว่าง (Snack Food) 5 ชนิด
6. ถุงกระดาษสีน้ำตาล ขนาด 5 cm^2
7. หลอดทดลอง

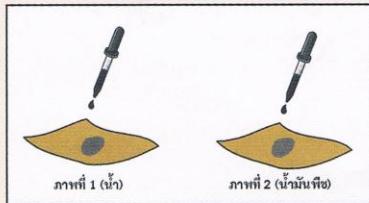
ขั้นสร้างความสนใจ

ครูแสดงอาหารหลากหลายชนิด แล้วถามคำานวณดังนี้

1. ในอาหารเหล่านี้มีไขมันเป็นส่วนประกอบหรือไม่
2. อาหารชนิดใดบ้างที่มีไขมันเป็นส่วนประกอบ
3. ถ้าในอาหารเหล่านี้มีไขมันเป็นส่วนประกอบ เราจะมีวิธีการตรวจสอบได้อย่างไรว่าสารนั้นคือไขมัน

ขั้นสำรวจและค้นหานา

1. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มทำการทดลองดังนี้
 - 1.1 หยดน้ำหอยๆ หยดลงบนกระดาษสีน้ำตาล ดังภาพที่ 1 และหยดน้ำมันพืชลงบนกระดาษสีน้ำตาลอีกแผ่นหนึ่ง ดังภาพที่ 2

- 1.2 ใช้น้ำมือเบื้องตนเนย
2. ครูถามนักเรียน ดังนี้
 - 2.1 เมื่อใช้น้ำเบื้องตนเนยแล้วรู้สึกอย่างไร
 - 2.2 คราบของหยดน้ำให้ความรู้สึกอย่างไร และคราบของหยดน้ำมันให้ความรู้สึกอย่างไร
3. ครูถามนักเรียนว่า จะเกิดอะไรขึ้นเมื่อทิ้งคราบทั้งสองไว้เป็นเวลา 10 นาที
4. เมื่อเวลาผ่านไป 10 นาที ครูให้นักเรียนตรวจสอบคราบบนกระดาษแต่ละแผ่น

นิตยสาร สสวท.

ขั้นสร้างความอธิบาย

1. ครูถามคำานวณ ดังนี้

1. เกิดอะไรขึ้นกับกระดาษที่หยดน้ำมันผ่านไป
2. กระดาษหายไปไหน
3. เราจะมีวิธีการดูกระดาษน้ำมันอย่างไร
2. ครูอธิบายเพิ่มเติมว่า เมื่อเวลาผ่านไป 10 นาที แล้วเราส่องกระดาษที่หยดน้ำมันกับกระดาษที่หยดน้ำมันผ่านแสงแดดหรือแสงไฟ จะเห็นได้ว่าน้ำบนกระดาษจะหายไปเง่าเหลือคราบนำ ในขณะที่กระดาษน้ำมันยังคงอยู่บนกระดาษ ซึ่งเราจะใช้ปรากฏการณ์ดังกล่าววนในการทดสอบไขมัน

ขั้นขยายความรู้

1. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มตรวจสอบไขมันในอาหารว่างที่แต่ละกลุ่มเตรียมมา โดยปฏิบัติดังนี้

- 1.1 ตัดกระดาษสีน้ำตาลให้มีขนาด 5 cm^2 จำนวน 5 แผ่น ตามจำนวนชนิดของอาหารว่างที่เตรียมมา
- 1.2 ทำเครื่องหมาย X ลงในช่อง “คาดว่ามีไขมัน” ของแบบบันทึกผลการตรวจสอบไขมันสำหรับอาหารว่างที่นักเรียนคิดว่ามีไขมันเป็นส่วนประกอบ

แบบบันทึกการตรวจสอบไขมัน		
อาหารว่าง	คาดว่ามีไขมัน	มีไขมัน
ชนิดที่ 1		
ชนิดที่ 2		
ชนิดที่ 3		
ชนิดที่ 4		
ชนิดที่ 5		

- 1.3 ถูกอาหารว่างแต่ละชนิดกับกระดาษสีน้ำตาลที่เตรียมไว้ ชนิดละแผ่น พร้อมเขียนชื่ออาหารว่างแต่ละชนิดกำกับไว้บนกระดาษด้วย
- 1.4 เมื่อเวลาผ่านไป 10 นาที ให้ยกกระดาษแต่ละแผ่นที่มีคราบของอาหารว่างขึ้นส่องกับแสงแดดหรือแสงไฟ
- 1.5 ทำเครื่องหมาย X ลงในช่อง “มีไขมัน” ของแบบบันทึกผลการตรวจสอบไขมันสำหรับอาหารว่างที่เมื่อส่องคราบที่ติดบนกระดาษผ่านแสงแดดหรือแสงไฟแล้วโปร่งแสง
2. ครูถามคำานวณ ดังนี้
 1. ผลการตรวจสอบไขมันเมื่อเทียบกับการคาดการณ์ล่วงหน้าเป็นอย่างไร
 2. นักเรียนจะสรุปผลได้อย่างไรว่าอาหารว่างชนิดใดบ้างมีไขมันเป็นส่วนประกอบ

3. ครูนำนักเรียนอภิปรายเกี่ยวกับความสำคัญของการอ่านข้อมูลโภชนาการบนฉลากอาหารและการเลือกบริโภคอาหารที่มีไขมันต่ำ โดยใช้คำตามดังนี้
1. การรับประทานอาหารที่มีไขมันต่ำดีต่อสุขภาพอย่างไร
 2. ถ้าเราต้องจัดงานเลี้ยง เราชาระยการอาหารไขมันต่ำอะไรบ้างสำหรับงานเลี้ยง

ขั้นประเมินการเรียนรู้

ครูตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียนเกี่ยวกับการตรวจสอบไขมันในอาหาร โดยกำหนดสถานการณ์และคำถามให้นักเรียนตอบด้วยการเขียนคำตอบลงในกระดาษ ดังนี้

ถ้ามีคนซื้ออาหารชนิดหนึ่งมาฝากนักเรียน ซึ่งนักเรียนไม่เคยรู้จักหรือไม่เคยรับประทานอาหารนั้นมาก่อน ก่อนที่จะรับประทาน หากนักเรียนต้องการทราบว่าในอาหารนั้นมีไขมันเป็นส่วนประกอบหรือไม่ นักเรียนจะทำอย่างไร

หลอดดูดน้ำทำงานอย่างไร

วัสดุอุปกรณ์

1. แก้วใส่มีน้ำอยู่ครึ่งแก้ว
2. หลอดดูดน้ำชนิดใส

ขั้นสร้างความสนใจ

ครูถามคำถามนักเรียนดังนี้

คำถาม: นักเรียนจะต้องทำอย่างไร จึงจะดูดน้ำด้วยหลอดได้

ขั้นสำรวจและค้นหา

1. ครูให้นักเรียนจับคู่กัน โดยให้นักเรียนคนหนึ่งดูดน้ำในแก้วแล้วให้นักเรียนอีกคนหนึ่งสังเกตเพื่อนขณะดูดน้ำจากนั้นให้สับสันดูน้ำและสังเกต
 2. ครูถามคำถามดังนี้
 1. นักเรียนพิมพ์เรียนเที่ยวบินด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์แล้วต้องการติดต่อผู้โดยสารที่เดินทางไปต่อ แต่ไม่สามารถติดต่อได้ แต่เมื่อหยอดถูกเจาะรูกลับดูดน้ำให้ขึ้นมาตามหลอดไมได้ แต่ถ้ามีการปิดรูที่รั่วให้สนิท เช่น ใช้เทปกาวชนิดใสปิดรูรั่ว ก็จะสามารถดูดน้ำให้ขึ้นมาตามหลอดและเข้าปากได้

ขั้นสร้างความอธิบาย

1. ครูถามคำถาม ดังนี้

นักเรียนคิดว่าทำไม่น้ำจึงขึ้นมาตามหลอดได้ (นักเรียนอาจตอบว่า เพราะน้ำถูกดูดเข้ามาในหลอด ซึ่งเป็นโมโนทิคที่คลาดเคลื่อน (misconception) เนื่องจากของเหลวไม่สามารถถูกดึงเข้ามาในหลอดโดยการดูดได้)

2. ครูอธิบายเพิ่มเติมว่า เมื่อเราดูดอากาศจากหลอดความดันอากาศในหลอดจะลดลง อากาศภายในออกหลอดซึ่งมีความดันอากาศมากกว่าภายในหลอดจึงดันน้ำให้เข้าไปในหลอด

ขั้นขยายความรู้

ครูถามคำถามดังนี้

1. นักเรียนจะทำอย่างไรให้น้ำเข้าไปในหลอดหยดยาได้ (เช่นปลายหลอดหยดยาลงในน้ำ บีบจุกยางแล้วปล่อย จากนั้นน้ำก็จะเข้ามาในหลอดหยดยา)

2. หลักการทำงานของหลอดหยดยาเหมือนกับหลอดดูดน้ำหรือไม่ อย่างไร

(เมื่อกิน ก่อวายคือ เมื่อความดันอากาศภายในหลอดลดลง อากาศภายในออกหลอดซึ่งมีความดันอากาศมากกว่าก็จะดันของเหลวเข้าไปในหลอด)

ขั้นประเมินการเรียนรู้

ครูนำแก้วใส่น้ำพร้อมหลอดดูดน้ำที่ถูกเจาะรูด้านข้างหลอดโดยรูดึงล่างไว้อยู่หนึ่งรอบด้านน้ำ มาแสดงให้นักเรียนดู และให้นักเรียนที่เป็นอาสาสมัครดูดน้ำจากหลอด จากนั้นครูถามคำถามนักเรียนที่เป็นอาสาสมัครดังนี้

1. นักเรียนสังเกตอะไรได้จากการดูดน้ำ

(แนวคำตอบ: ดูดไม่ให้ขึ้นมาในหลอดไม่ได้หนึ่งก้นทุก ๆ ครั้ง)

2. นักเรียนคิดว่า เพราะเหตุใดจึงเป็นเช่นนี้ (แนวคำตอบ: เพราะขณะที่เราดูดน้ำ รูที่ด้านข้าง หลอดทำให้อากาศเข้าไปในหลอด ความดันอากาศในหลอดจึงไม่ลดลง ดังนั้น น้ำภายในออกหลอดจึงไม่สามารถดันน้ำให้เข้าไปในหลอดเพื่อแทนที่อากาศได้ น้ำจึงขึ้นมาตามหลอดขณะกำลังดูดน้ำไม่ได้)

3. มีหลักฐานอะไรที่สนับสนุนคำตอบข้อ 2 ของนักเรียน (แนวคำตอบ: ก่อนที่หลอดจะถูกเจาะรู สามารถดูดน้ำให้ขึ้นมาตามหลอดได้ แต่เมื่อหยอดถูกเจาะรูกลับดูดน้ำให้ขึ้นมาตามหลอดไม่ได้ แต่ถ้ามีการปิดรูที่รั่วให้สนิท เช่น ใช้เทปกาวชนิดใสปิดรูรั่ว ก็จะสามารถดูดน้ำให้ขึ้นมาตามหลอดและเข้าปากได้)

30

จากตัวอย่างของการใช้คำถามในการจัดการเรียนรู้แบบ 5 ขั้นตอนที่สองเรื่อง จะเห็นได้ว่า คำถามที่ใช้ในขั้นนั้นแม้จะมีจุดประสงค์ในการถามแตกต่างกันแต่คำถามดังกล่าวก็เป็นตัวกระตุ้นการคิด ให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้จากการรับรู้ในแต่ละขั้น อย่างไรก็ตาม นอกจากรากลึกซึ้งแล้ว การใช้คำถามก็เป็นเรื่องสำคัญที่จะช่วยเสริมให้การใช้คำถามเกิดประสิทธิภาพสูงสุด

การรอคอยคำตอบ (Wait time): เทคนิคสำคัญในการใช้คำถาม

เทคนิคที่สามารถเพิ่มประสิทธิภาพของการใช้คำถามในห้องเรียนมืออยู่ด้วยกันหลายเทคนิค หนึ่งในเทคนิคที่ง่ายและมีประสิทธิภาพสูง คือ การรอคอยคำตอบ (Wait time)

การรอคอยคำตอบที่ก่อรากลึกซึ้งนับช่วงเวลาตั้งแต่ครามจนกระทั่งครุ่นเรียกชื่อนักเรียนให้ตอบ ตั้งแต่ครุ่นเรียกชื่อนักเรียนให้ตอบจนกระทั่งนักเรียนตอบ และตั้งแต่นักเรียนตอบจนกระทั่งครุ่นเรียกคำต่อไป ซึ่งโดยทั่วไปแล้วครุ่นเรียกจะให้เวลาตั้งแต่เริ่มถามจนกระทั่งได้คำตอบประมาณ 1 – 2 วินาที ซึ่งอาจเพียงพอสำหรับนักเรียนบางคนแต่สำหรับนักเรียนเรียนอ่อนบางคน การที่ครุ่นเรียกให้เวลาในการตอบสั้นนั้น ทำให้นักเรียนหมดกำลังใจในการตอบ เนื่องจากครุ่นเรียกครั้งหลังว่าจะได้คำตอบที่รวดเร็วจากนักเรียนที่เรียนเก่งมากกว่าคนอื่น ซึ่งจะส่งผลให้การจัดการเรียนรู้เกิดประสิทธิผลเกิดประโยชน์กับทั้งครุ่นเรียกและนักเรียนอ่อนจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการศึกษาของประเทศไทยต่อไปในอนาคต ☺

ประโยชน์ของการเพิ่มเวลาในการรอคอยคำตอบจะช่วยทำให้ครุ่นเรียกในการคิดบทวนในสิ่งที่ถามและมีเวลาในการติ่งต่อรองคำตอบของนักเรียนด้วย การเพิ่มเวลาในการรอคอยคำตอบต้องบูรณาด้วยความต่อเนื่องสม่ำเสมอ ซึ่งผลการวิจัยพบว่า การเพิ่มเวลาในการรอคอยคำตอบเป็นประโยชน์กับทั้งครุ่นเรียกและนักเรียน (Rowe, 1986) นอกจากนี้ การหยุดเพื่อรอคอยคำตอบหลังจากถามยังเป็นการปรับปรุงเทคนิคการถามของครุ่นเรียกให้เข้ากับด้วย (Johnson, 1990)

การเพิ่มเวลาในการรอคอยคำตอบมีประโยชน์กับนักเรียนดังนี้

1. นักเรียนมีเวลาคิดคำตอบได้นานขึ้นและเป็นการช่วยให้นักเรียนที่เรียนอ่อนมีโอกาสได้ตอบ
2. นักเรียนมีการอธิบายคำตอบได้มากขึ้นและมีการคิดต่อต่อรองคำตอบก่อนตอบ
3. นักเรียนสามารถเข้าใจอย่างระหว่างสิ่งที่สังเกตได้กับการหาข้อสรุปจากเหตุผลที่มีอยู่ (inference)
สำหรับครุ่นเรียก การเพิ่มเวลาในการรอคอยคำตอบมีประโยชน์ดังนี้

1. จำนวนคำถามของครุ่นเรียกลดลง แนวโน้มหลากหลายและมีคุณภาพมากขึ้น
2. คำตอบของคำถามที่ครุ่นเรียกนั้นจะมีความยืดหยุ่นมากขึ้น และสะท้อนให้เห็นถึงความเต็มใจที่จะรับฟังคำตอบของนักเรียน
3. ความคาดหวังของครุ่นเรียกนักเรียนที่เรียนอ่อนจะเป็นไปในทางที่ดีขึ้น เนื่องจากครุ่นเรียกจะรอคอยและรับฟังคำตอบของนักเรียนก่อนรุ่นนี้

การใช้คำถามในการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ อาจไม่ใช่เรื่องยากสำหรับครุ่นเรียกที่มีประสบการณ์การสอนมาหลายปี แต่หากครุ่นเรียกต้องรู้ว่าควรใช้คำถามใดในขั้นตอนใดของการจัดการเรียนรู้และรู้ว่าเทคนิคการถามก็จะช่วยให้สามารถใช้คำถามได้อย่างมีประสิทธิภาพซึ่งจะส่งผลให้การจัดการเรียนรู้เกิดประสิทธิผลเกิดประโยชน์กับทั้งครุ่นเรียกและนักเรียนอ่อนจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการศึกษาของประเทศไทยต่อไปในอนาคต ☺

บรรณานุกรม

- Carin A. A., & Sund R.B. (1978). *Creative Questioning and Sensitive Listening Technique: a Self - Guided Approach*. New Jersey: Merrill/Prentice Hall.
- Great Britain. Department for Education and Skills, corp creator. (2004). Strengthening teaching and learning in science through using different pedagogies. Unit 2: Active Questioning. Retrieved May 9, 2015, from https://stemmedhub.org/resources/760/download/sec_sc_tch_thru_pedagogy.pdf
- Joel E. B., Terry L. C., & Arthur A. C. (2009). *Teaching science as inquiry*. Boston: Pearson.
- Johnson, D. R. (1990). *Every Minute Counts: Making Your Math Class Work*. New Jersey: Dale Seymour Publications.
- Rowe, M. B. (1986). Wait – Time: Slowing Down May Be a Way of Speeding Up. *Journal of Teacher Education*, 37, 43 – 50.
- Weiss, I. R. & Pasley, J. D. (2004). What is High – Quality Instruction?. *Educational Leadership*, 45, 24 – 29.